

призначені для вирішення насущних проблем. Порівняно з ESG-підходом імпаکت-інвестування може приносити більш низький прибуток.

Необхідно підкреслити тісний зв'язок концепції ESG-інвестування з концепціями сталого розвитку та корпоративної соціальної відповідальності. В основі сталого розвитку сполучено економічні, екологічні й соціальні напрямки діяльності, у рамках яких компанії можуть вносити свій внесок у благополуччя нинішніх і майбутніх поколінь. Концепція корпоративної соціальної відповідальності припускає готовність компаній реалізовувати соціальні інвестиції й добродійність поверх того, що пропонують норми законодавства. Використання показників ESG для оцінки впливу компаній на навколишнє середовище й соціальну сферу відрізняє концепцію ESG від концепції корпоративної соціальної відповідальності й у той же час поєднує її з концепцією сталого розвитку. У цілому всі три концепції орієнтовані не стільки на досягнення корпоративних цілей, скільки на їхнє узгодження з інтересами суспільства й збереженням природи.

Мотивація інвесторів у використанні даних ESG у своїй діяльності обумовлена в основному стратегічними фінансовими причинами, у числі яких зростаючий попит клієнтів і розвиток інвестиційних продуктів. Також має значення етичний складник та ефективність принципів ESG для зміни поведінки компаній. Інформація з ESG застосовується інвесторами в основному для взаємодії з компаніями інтегрована й в моделі оцінки для перевірки інвестиційного портфеля. Хоча інвестори відзначають, що збір і аналіз відповідних даних вимагає більших матеріальних і тимчасових витрат, а також зовнішнього підтвердження й часто не містить необхідних подробиць. Крім того, ряд показників важко виміряти кількісно.

Проте частка інвестиційних процесів і продуктів на основі принципів ESG, а також практик їх інтегрування в бізнес-процеси неухильно зростає. Наприклад, коронакриза 2020-2021 рр. поставила ESG-інвестування, особливо в області корпоративного управління, перед новими викликами. Компанії вирішували питання, пов'язані із зміною своїх стратегій; відстеженням більш широкого набору операційних показників і показників ефективності; спостереженням за новим списком ризиків; осмисленням політики, що регулює компенсації; переоцінкою значення стану здоров'я й професійної перепідготовки співробітників.

МІЖНАРОДНИЙ СТАНДАРТ GRI – ЗРОЗУМІЛА МОВА ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Петлиця О. О., викладач, Харківський державний автомобільно-дорожній коледж

В реальних умовах інформаційної економіки підприємствам доводиться реагувати на зростаючий запит користувачів інформації стосовно прозорості фінансової звітності, яка багато в чому обумовлена усвідомленням

транспарентності. В Україні транспарентність фінансової звітності, як і корпоративної загалом, поки що має відносну значущість тільки для великих компаній, оскільки у вітчизняній практиці традиційно існує тенденція до закритості й нерозповсюдження інформації, навіть тієї, яка зазвичай не вважається конфіденційною. Серед основних причин небажання компаній України повніше розкривати інформацію про свою діяльність у звітності є: конкурентна боротьба, великі затрати на формування звітності, а також низька культура в питаннях корпоративної етики. Тому важливість концепції розкриття інформації у фінансовій звітності підприємств як механізму забезпечення їх транспарентності сприятиме зростанню довіри до них з боку різних користувачів звітної інформації.

Метою цієї статті є дослідження організації формування звітності підприємства у відповідності до міжнародного стандарту GRI Standards (Global Reporting Initiative).

Стандарти допомагають компаніям проаналізувати та розповісти про їхній вплив на довкілля та соціум так, щоб задовольнити потреби багатьох зацікавлених сторін. Крім самих компаній, які звітують, стандарти GRI дуже актуальні для багатьох інших груп, зокрема й інвесторів, політиків, ринків капіталу та громадянського суспільства.

Стандарти розроблено як простий у використанні набір модулів. Вони містять як універсальні стандарти, так і специфічні.

Компанія може обрати для себе специфічні стандарти на основі теми, які важливо розкрити: економічні, екологічні чи соціальні. Новий стандарт дозволить адаптувати нефінансову звітність компаній під їх галузеву специфіку.

Завдяки звітності компанія може оцінити свою роботу та краще керувати впливом на людей і планету. Такий звіт може виявляти ризики та допомагати їх зменшити, показати нові можливості та підкреслити зони, де потрібно вживати додаткових заходів для того, щоб стати відповідальною компанією, якій довіряють у стійкому бізнес-середовищі.

Стандарти GRI допомагають організаціям зрозуміти їх зовнішній вплив на економіку, довкілля та суспільство. Це підвищує підзвітність і прозорість їхнього внеску у сталий розвиток.

Підготовка подібних звітів стала вже загальноприйнятою нормою у більшості розвинених країн як серед великих підприємств, так і малого та середнього бізнесу.

Використання стандартів GRI приведе звіт до єдиного, зрозумілого на міжнародному рівні формату. Компаній, які орієнтуються саме на нього, щороку стає дедалі більше. В Україні стандартами користуються лише кілька компаній, але їх кількість поступово збільшується.

Першими це зрозуміли компанії з українським капіталом. Можливо, через те, що їм потрібно було привернути увагу іноземних інвесторів і показати, що бізнес стійко розвивається попри труднощі в українській економіці та політиці. Поступово до них приєднався бізнес з іноземним капіталом і державні підприємства. Проте варто зазначити, що до цього списку входить третина

компаній із топ-25 платників податків. Але все одно загальна кількість звітів - незначна. Це означає, що більшість компаній не відчуває вигод і користі, які можна отримати з нефінансового звіту, зробленого за міжнародними стандартами [4].

Формування нефінансової звітності доцільно здійснювати за міжнародним стандартом GRI, тому що підготовка професійної корпоративної звітності дозволяє підприємству одержати наступні основні переваги: покращення ділової репутації; підвищення прозорості діяльності; підвищення привабливості для інвесторів; зростання довіри суспільства до підприємства; покращення стратегії підприємства; підвищення лояльності працівників; покращення відносин із органами державної влади; підвищення лояльності клієнтів.

Публічна звітність є інструментом позитивних змін, тому що: звітність допомагає визначити найбільш пріоритетні аспекти для оцінки та управління своїм впливом у найближчому майбутньому та в перспективі; є додатковим стимулом для впровадження нових практик корпоративного управління та інструментом систематизації збору нефінансових даних та включення розширеної бази показників для оцінки економічного, соціального та екологічного впливу; допомагає посилити взаємодію підприємства із внутрішніми та зовнішніми зацікавленими сторонами, а також вивести таку взаємодію на якісно новий рівень; сприяє покращенню ділової репутації підприємства за рахунок підвищення її відкритості та прозорості, а також зростанню довіри суспільства; допомагає підвищити лояльність працівників та клієнтів підприємства та покращити свою стратегію та оптимізувати роботу над програмою дій в розбудові стратегії корпоративної соціальної відповідальності.

Список використаних джерел:

1. Будько О.В. Принципи підготовки звітності зі сталого розвитку. URL: <http://ven.chdtu.edu.ua/article/view/206259/207057>
2. Візіренко. С.В., Незнамова А.М. Транспарентність фінансової звітності як запорука інформаційного забезпечення стейкхолдерів. Сталій розвиток економіки. 2019. № 3
3. Загальні вимоги до фінансової звітності : Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку. URL: <http://buhgalter911.com/normativnaya-baza/instr-plan-rah/standart-buhgalterskogo/nacionalynepologhennya-standartu-1021081.html>
4. Звітність у сфері сталого розвитку GRI. URL: <https://bakertilly.ua/news/id40621>
5. Стандарти GRI для прийняття інвестиційних рішень. FinPost. URL: <https://finpost.com.ua/news/2148>

ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ОПЕРАЦІЙ ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇХ ЗМІНИ

Райковська І. Т., канд. екон. наук, доцент, Київський кооперативний інститут бізнесу і права, м. Київ

Сучасні умови господарювання на підприємствах України коригують їх